

»Jeg hedder Nadia – og jeg er campuspræst«

Sådan har jeg indledt mange samtaler, og det efterfølges altid af spørgsmålet om, hvad det betyder. Jeg har ikke et færdigt svar, og min stilling er ikke et færdigt produkt. At være campuspræst betyder uvante situationer på uvante lokaliteter.

Af Nadia Hoxer Dyhrberg-Krantz, campuspræst på Campus Køge og sognepræst i Ejby Sogn

Jeg træder frem foran 80 unge mennesker og en masse lærere – ingen af dem har jeg mødt tidligere. Der er ingen mikrofon, og der er rod med computerforbindelsen. Sådan er det f.eks. også at være campuspræst, og denne gang er temaet forventninger. De holder nemlig nytårskur på en skole, og en af studievejlederne har spurgt mig, om jeg vil komme og holde et selvvalgt oplæg. Det har jeg naturligvis takket ja til, og til en nytårskur finder jeg det naturligt at tale om forventninger – til hinanden, fra hinanden, til sig selv. Emnet rammer plet, og mange kan genkende forventningspresset, som der tales meget om i dag blandt unge.

Sjælesorgssamtaler

Efter mit oplæg er der forskellige workshops, hvor jeg går rundt og kigger, snakker med og prøver at gøre efter, hvad de unge skal på hver workshop. I mit oplæg har jeg sluttet af med at fortælle, at man kan komme til samtale hos mig, og hvad det indebærer. Inden jeg er gået derfra, har to unge spurgt om en samtale med mig – og flere kommer til.

Faktisk kom der så mange til, at jeg siden har haft en ugentlig dag på skolen med fire samtaler hver gang. Og i en overgang også to ugentlige dage, for på den skole er det helt naturligt at skulle tale med præsten. I mange af samtalerne fungerer jeg også som en mellemmand på den måde, at jeg er den første person, som de fortæller deres udfordring i livet til, og derefter har jeg med den unges godkendelse formidlet udfordringen videre oftest til studievejlederen, og på den måde kan studievejlederen hjælpe den unge videre med de mere praktiske foranstaltninger, så jeg kan koncentrere mig om mine sjælesorgssamtaler med de unge.

»Det, at de unge har oplevet mig være en del af deres hverdag, har også været medvirkende til, at de turde dele deres udfordringer med mig.«

Samarbejde

Det er blevet til et fantastisk samarbejde, og førnævnte studievejleder sagde på et tidspunkt til mig, at jeg var med til at gøre hans arbejde lettere, fordi de unge var så åbne over for mig. Men også lærerne og lederne på skolen tog godt imod mig, og det har helt sikkert gjort det nemt for mig at komme på skolen.

Jeg har spist med til skolens fællesfrokost, og jeg har gået rundt på de forskellige værksteder, så de unge har oplevet mig som en helt almindelig person, man kunne snakke med om alt muligt. Det, at de unge har oplevet mig være en del af deres hverdag, har også været medvirkende til, at de turde dele deres udfordringer med mig.

Og det har været min tilgang til de mange skoler, der tilsammen danner Campus Køge. Jeg er stille og roligt blevet en del af hverdagen på nogle af skolerne, og jeg har stiftet bekendtskab med forskellige netværk f.eks. Ungdommens Uddannelses Vejledning (UUV) og skole, sociale myndigheder og politi (SSP) samt Køge Kommunes ungepsykolog, hvorigennem jeg har mødt repræsentanter, som jeg også har samarbejdet med på forskellige måder.

Udfordringer

Da jeg tiltrådte stillingen, var jeg meget opmærksom på »at stikke en finger i jorden«, for det var et ukendt område for mig med de mange forskellige uddannelsesinstitutioner med hver deres opbygning og vante gang. Jeg er stadig ved at lære de forskellige skoler at kende, og jeg må hele tiden huske mig selv på, at Rom ikke blev bygget på én dag, og som campuspræst kan jeg heller ikke forvente et færdigt produkt.

Det kan især være en udfordring, når lige den lærer, studievejleder, leder eller forstander, jeg havde et fantastisk samarbejde med, stopper på sin skole. Så skal man have opbygget en ny tillid til et nyt menneske – og det skal man gøre mange gange.

Men allerede nu er jeg godt etableret på nogle af skolerne, og det betyder, at jeg både kan fortsætte med min vante gang på de, for mig, kendte skoler og samtidig påbegynde opstartsfasen på, for mig, ukendte skoler. Det er en god balancegang.

Baggrund

Der var ikke en manual over min opstart på Campus Køge, så jeg har asfalteret, mens jeg kørte. Men det var meget vigtigt, at jeg havde nogle repræsentanter på min side fra begyndelsen. Roskilde Stift, Køge Provsti og repræsentanter fra Campus Køge deltog i samarbejde i hele ansættelsesforløbet til stillingen som campuspræst. De var og er gode til at introducere mig for relevante personer og skoler, og de er vigtige ressourcepersoner i min hverdag.

Den 1. september 2018 tiltrådte jeg min helt nye stilling som studenterpræst på Campus Køge og som sognepræst i Ejby Kirke med en kvoteopdeling på hhv. 40 og 35%. Det var en nyoprettet stilling for en foreløbig 4-årig prøveperiode, og jeg fandt hurtigt ud af, at ordet studenterpræst simpelthen ikke var dækkende på campus, så meget hurtigt skiftede jeg det ud med campuspræst. På den måde signalerer jeg, at jeg favner alle, som har med campus at gøre.

Fakta: De 6 hv-ord:

- Hvem? Alle kan komme til samtale hos mig uanset alder. Man kan selv kontakte mig, eller det kan være gennem vejleder/lærer. Eller gennem viden fra forældre eller andre via de sociale medier.
- Hvad? Emnerne omhandler alt mellem himmel og jord – intet er for småt eller for stort. Jeg henter gerne viden/hjælp/assistance udefra efter godkendelse fra dig.
- Hvor? Vigtigt med et lukket og afskærmet rum for, at der kan opnås en fortrolighed og et frirum.
- Hvorfor? Som ung er det svært at finde en fortrolig at snakke med. De unge vil ikke bekymre deres forældre, og jævnaldrende har oftest ikke bedre svar end én selv. Som præst har jeg:
  - Tid – ro – nærvær – empati – tavshedspligt – omsorg (sjælesorg).
  - Vigtigt med 2 ører og 1 mund.
  - Et pusterum fra hverdagens stress.
- Hvordan? Aftale en samtale via sms, opkald eller mail eller gennem anden person. Aftaler enten ny dato eller at den unge kan kontakte mig igen ved behov. Behovet for samtaler er forskelligt fra én gang om ugen, hver 14. dag, månedsvis eller i stressede/pressede perioder. Intet min. eller max.
- Hvornår? Både i skoletiden og uden for skoletid – jeg er en medspiller og en ekstra ressource i forhold til de unges trivsel.

En lærer har udtalt:

»Det giver så god mening for mig, at der findes en som dig på Campus.

Der er så mange barrierer, når man tænker præst, at alle jeres kompetencer slet ikke kommer til rette.

Mange unge mennesker ved slet ikke, de har brug for at tale om tingene med et levende menneske, eller hvad det kan give at sætte ord på det, de tænker. Nå ja, eller hvilken indre ro eftertænksomhed kan give.«

Fremtiden

Jeg er virkelig glad for min stilling som campuspræst, og jeg nyder hver eneste gang at svare på, hvad det betyder at være campuspræst. På flere ungdomsuddannelser, både gymnasier og erhvervsuddannelser, er der begyndt at være tilknyttet en præst. Nogle steder er ønsket kommet fra uddannelsesstedet, som i mit tilfælde, og andre steder har folkekirken været primus motor, men uanset hvor initiativet er kommet fra, giver det rigtig god mening med et sådant samarbejde, for der kan være et stort behov og et stort ønske fra de unge og de ansatte om at blive mødt af præsten - ligesom jeg har oplevet det. Men det er vigtigt, at man kan sætte ord på, hvad man som præst kan byde ind med. Og det er et paradoks, når man samtidig ofte også må asfaltere, mens man kører. I bund og grund må folkekirken ikke være bange for at gå ud af kirkerummet og helt væk fra kirkens grund for at være folkekirke i uvante situationer på uvante lokaliteter.

Fakta:

Campus Køge består af 15 partnere herunder:

10. klasse Campus Køge

Center for dansk og integration

Zealand – Sjællands Erhvervsakademi

EUC Sjælland

FGU Midt - Østsjælland

Køge Bibliotekerne

Køge Gymnasium

Køge Handelsskole

Køge Kommune

Region Sjælland

Roskilde Universitet

Stevns kommune

UUV Køge Bugt

VUC Roskilde

ZBC

»Jeg har været overvældet over behovet og endnu mere over ønsket om at ville til samtale hos mig som præst.«

Hverdagen

Mine dage på campus er oftest fulde af sjælesorgssamtaler. Jeg har været overvældet over behovet og endnu mere over ønsket om at ville til samtale hos mig som præst. Men de unge er utrolig glade for at møde en voksen, som møder dem lige der, hvor de er i livet og føle, at de bliver lyttet til, hørt og hjulpet, hvis det kan lade sig gøre. Jeg har dagligt fire til fem samtaler på mine dage på campus, som hver varer ca. en time.

Derudover holder jeg forskellige oplæg ude i klasserne bl.a. om døden, ensomhed blandt unge, fastelavn med det gode/onde og forventninger. Og jeg kommer også ud i klasser, på lærerværelser, hos studievejledere og andre netværk og fortæller om at være campuspræst, for der er hele tiden nye klasser, nye årgange, nye elever, nye lærere, nye studievejledere og nye ledere, som alle har brug for at høre om mit arbejde.

Det er også blevet til et feltbesøg i min sognekirke med besøg af ca. 40 elever og lærere, som fik rundvisning i kirken og på kirkegården efterfulgt af et kirkeløb med forskellige spørgsmål. Efterfølgende udtrykte både elever og lærere stor glæde for besøget.

Voksne

Som campuspræst er jeg for alle – både elever og lærere, og jeg bliver i høj grad også brugt som sparingspartner af lærere, studievejledere og ledere, og med det menes, at de bruger mig som sjælesørger. En lærer udtrykte det således: »Hold kæft, hvor er du altså bare god til det med at lytte – du er meget bedre til det [at lytte] end min kone!« Samtalerne med de voksne gør også, at de har nemmere ved at anbefale en samtale med mig til eleverne, for de har selv oplevet, at jeg er til at snakke med.

Samtalerne med de voksne, som kan være alt fra inde i klassen til et lukket rum til over frokosten, gør også, at jeg føler mig som en del af et fællesskab. Jeg føler mig godt tilpas, når jeg kommer på skolerne, og jeg følger med i skolernes udvikling samt de ansattes ve og vel.

Så selv om jeg ikke umiddelbart har præstekolleger omkring mig, så føles det alligevel som om, jeg har et kollegafællesskab på skolerne, og det værdsætter jeg meget.

Samtalerne

Når jeg har været ude på en skole eller i en klasse for at præsentere mig, så kommer der hurtigt nye samtaler ud af det, og har én ung først været til samtale hos mig, så efterfølges det gerne af veninden, som har fået det anbefalet. Det er hovedsageligt piger, som selv henvender sig, men jeg har også drenge til samtaler, hvor de oftest er blevet opfordret til det af deres lærer. Jeg har både troende, ikke troende og troende af andre religioner til samtale. Min tavshedspligt er alfa og omega for de unge, men også det, at jeg ikke er en myndighed eller har noget med skolen at gøre, er vigtigt for dem.

Jeg gør altid meget ud af at forklare mine 10 punkter om samtaler hos mig (se nedenfor). De unge har nemlig brug for rene linjer. Og det samme har de ansatte, så for dem er det vigtigt at få at vide, at jeg er ansat og aflønnet af Kirkeministeriet.

Mine 10 punkter om at være campuspræst:

- Har udvidet tavshedspligt
- Samtaleemnerne kan handle om alt i livet
- Intet er for stort eller småt
- Er en del af krisberedskabet på CAMPUS Køge
- Er for alle – uanset trosretning eller ingen trosretning
- Udenfor skolesystemet og er ikke en myndighed
- Samtaler er gratis, og du kan komme så ofte, du vil
- Fører ikke journal over samtaler
- Ofte ingen eller kort venteliste
- Henter viden/hjælp/assistance udefra efter godkendelse fra dig